

- (c) Er retten til denne betaling
- i) en ret til tilbagebetaling af beløb, der uretmæssigt er blevet opkrævet, således at tilbagebetaling er en konsekvens af og et supplement til den ret, som følger af artikel 43 [EF] og/eller 56 [EF], og/eller
  - ii) en ret til godtgørelse eller erstatning, således at de erstatningsbetingelser, der er fastsat i forenede sager C-46/93 og C-48/93, Brasserie du Pêcheur og Factortame, skal være opfyldt, og/eller
  - iii) en ret til tilbagesøgning af en godtgørelse, der uretmæssigt er blevet nægtet, og i så fald,
    1. er denne ret en konsekvens af, og et supplement til den ret, som følger af artikel 43 [EF] og/eller 56 [EF], eller
    2. skal de erstatningsbetingelser, der er fastsat i forenede sager C-46/93 og C-48/93, Brasserie du Pêcheur og Factortame, være opfyldt, eller
    3. skal nogle andre betingelser være opfyldt?
- (d) Gør det nogen forskel med hensyn til spørgsmål 2(c) ovenfor, om kravene efter national ret i medlemsstat A fremsættes som krav om tilbagebetaling eller fremsættes eller skal fremsættes som erstatningskrav?
- (e) Er det en forudsætning for erstatning, at det selskab, der gør krav gældende, godtgør, at det, eller dets moderselskab, ville have gjort krav på skattegodtgørelse (fuld eller delvis alt efter omstændighederne), hvis det havde vidst, at det efter fællesskabsretten var berettiget hertil?
- (f) Gør det nogen forskel for besvarelsen af spørgsmål 2 (a), at det relevante datterselskab i medlemsstat A i overensstemmelse med EF-Domstolens afgørelse i forenede sager C-397/98 og C-410/98, Hoechst og Metallgesellschaft, kunne have fået tilbagebetaling eller i princippet kunne have været berettiget til tilbagebetaling af, eller med hensyn til, ACT-skat vedrørende det udbytte, der blev udbetalt til det relevante moderselskab i medlemsstat B eller medlemsstat C?
- (g) Hvilke retningslinjer, om nogen, finder EF-Domstolen det passende at give i den foreliggende sag for hvilke omstændigheder den nationale ret bør tage hensyn til ved vurderingen af, om der foreligger en tilstrækkelig kvalificeret overtrædelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i dommen i forenede sager C-46/93 og 48/93, Brasserie du Pêcheur og Factortame, særligt med hensyn til, om overtrædelsen var undskyldelig i betragtning af udviklingstrinnet for retspraksis vedrørende fortolkningen af de relevante fællesskabsbestemmelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. juli 2004 af Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) i sagen 1) Commissioners of Customs and Excise, 2) H.M. Attorney General mod Federation of Technological Industries og 53 andre

(Sag C-384/04)

(2004/C 273/31)

Ved kendelse afsagt den 30. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. september 2004, har Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) i sagen 1) Commissioners of Customs and Excise, 2) H.M. Attorney General mod Federation of Technological Industries og 53 andre forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kan medlemsstaterne i henhold til artikel 21, stk. 3, i Rådets direktiv 77/388/EØF (¹), som ændret ved Rådets direktiv 2000/65/EF, bestemme, at enhver person kan pålægges at hæfte solidarisk for betaling af afgift sammen med enhver person, som afgiften påhviler i henhold til artikel 21, stk. 1 eller 2, alene med forbehold af de almindelige fællesskabsretlige principper, hvorefter en sådan foranstaltning skal være objektivt begrundet, rimelig, forholdsmæssig og retligt sikker?
2. Kan medlemsstaterne efter direktivets artikel 22, stk. 8, bestemme, at enhver person kan pålægges en sådan betalingspligt eller bestemme, at en person kan pålægges at stille sikkerhed for en afgift, som en anden person skal betale, alene med forbehold af de ovennævnte almindelige principper?
3. Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende, hvilke begrænsninger ud over dem, der gælder efter de ovennævnte almindelige principper, gælder da for de beføjelser, som er omhandlet i artikel 21, stk. 3?
4. Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende, hvilke begrænsninger ud over dem, der gælder efter de ovennævnte almindelige principper, gælder da for de beføjelser, som er omhandlet i artikel 22, stk. 8?

5. Er medlemsstater ved direktivet, som ændret, udelukket fra at bestemme, at afgiftspligtige hæfter solidarisk, eller fra at pålægge en afgiftspligtig at stille sikkerhed for afgift, som en anden person skylder, med henblik på at forebygge misbrug af moms-systemet og at beskytte statsindtægter, der skyldes i henhold til dette system, hvis sådanne foranstaltninger opfylder de ovennævnte almindelige principper?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1).

Sag anlagt den 10. september 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-389/04)

(2004/C 273/32)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. september 2004 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Bordes og K. Simonsson, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

— Det fastlås, at Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til henholdsvis artikel 22, stk. 1, og artikel 24 i direktiv 97/67/EF samt i henhold til artikel 2 i direktiv 2002/39/EF,

— idet Den Franske Republik for det første ikke korrekt har gennemført artikel 22, stk. 1, i Europa-parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (¹), hvad angår betingelsen om den funktionelle uafhængighed mellem de nationale forvaltningsmyndigheder for postsektoren og postvirksomhederne, og idet den har opretholdt en ordning, der ikke sikrer forvaltningsmyndighederne for postsektoren en passende funktionel uafhængighed i forhold til den statslige postvirksomhed La Poste, og

— idet Den Franske Republik ikke inden for den fastsatte frist har gennemført Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester (²).

Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I medfør af artikel 22 i direktiv 97/67/EF har Den Franske Republik udpeget økonomi- og finansministeren, som er den ansvarlige minister for postsektoren, til at være den nationale forvaltningsmyndighed for postsektoren. Samtidig står denne minister i spidsen for generaldirektoratet for industrien, informationsteknologi og postvæsen (DIGITIP), som er opbygget inden for økonomi-, finans- og industriministeriet, som er tilsynsmyndighed for La Poste via sin indirekte styring af postvirksomheden. Begrebet tilsynsmyndighed indebærer visse funktioner og ansvarsområder i den offentlige virksomhed, der hænger sammen med La Poste's udøvelse af ejendomsretten og af økonomisk og finansiel virksomhed, såsom fastsættelsen af overordnede strategier, udbud og fastsættelse af tariffer for tjenesteydelser uden for det generelle serviceområde, medbestemmelse i valget af virksomhedens ledende medarbejdere, vedrørende kapitaldeltagelse i andre selskaber etc., hvis udøvelse ifølge Kommissionen skal holdes adskilt fra den lovgivende funktion for at være i overensstemmelse med den betingelse om funktionel uafhængighed, der er opstillet i direktivet om postvæsen. Denne betingelse har til formål at forhindre enhver risiko for interessekonflikt mellem på den ene side den nationale forvaltningsmyndighed for postsektoren, der er bemyndiget til at vedtage de regler, som gælder for postsektoren og at føre tilsyn med deres anvendelse, og på den anden side de postvirksomheder, der tilbyder goder og tjenesteydelser i posttjenesten. I den foreliggende sag er en sådan interessekonflikt til stede, idet de to funktioner varetages af samme ministerium. Heraf følger, at den effektive virkning af artikel 22, stk. 1, i direktiv 97/67/EF ikke er sikret.

I øvrigt udløb fristen for gennemførelse af direktivet den 31. december 2002.

(¹) EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

(²) EFT L 176 af 5.7.2002, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. september 2004 af Regeringsrätten i sagen GöteborgsOperan mod Skatteverket

(Sag C-390/04)

(2004/C 273/33)

Ved kendelse afsagt den 7. september 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. september 2004, har Regeringsrätten i sagen GöteborgsOperan mod Skatteverket forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål: